

Sygn. akt VIII U 2186/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2016 roku w Lublinie

sprawy R. M.

przeciwko Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego

o wojskową rentę rodzinną

na skutek odwołania R. M.

od decyzji z dnia 23 października 2015 roku

oddala odwołanie.

VIII U 2186/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.10.2015 roku Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w L. odmówił R. M. prawa do wojskowej renty rodzinnej z uwagi na to, że orzeczeniem Komisji ZUS z 29.09.2015r. wnioskodawczyni nie została uznana za całkowicie niezdolną do pracy. (k.153ar)

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła R. M., domagając się zmiany decyzji i przyznania prawa do wojskowej renty rodzinnej. (k.2-3as)

W odpowiedzi na odwołanie Dyrektor Wojskowego Biura Emerytalnego w L. wnosił o jego oddalenie. (k. 4-6as)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. Z., ur. (...) w dniu 13.07.2015r. złożyła w Wojskowym biurze Emerytalnym w L. wniosek o ustalenie prawa do wojskowej renty rodzinnej po swoim zmarłym(...) ojcu F. Z.. Do wniosku dołączyła orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z 08.07.2010r., z którego wynikało, że ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 17.06.2010r. chociaż sama niepełnosprawność istnieje przed 16 rokiem życia. (k. 147ar) Dołączyła zaświadczenie o stanie zdrowia oraz dokumentację medyczną.

Wnioskodawczyni w chwili złożenia wniosku o rentę rodzinną miała ukończone 67 lat. Od 01.12.2003r. była uprawniona do emerytury. (k. 19ae ZUS)

Emerytura była poprzedzona pobieraniem renty. Od 01.06.1987r. wnioskodawczyni była uprawniona do renty inwalidzkiej z tytułu zaliczenia do III grupy inwalidów (k. 18ar ZUS) a następnie z tytułu częściowej niezdolności do

pracy. W okresie uprawnień do renty wnioskodawczyni kontynuowała zatrudnienie. Nigdy nie była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. (akta rentowe ZUS)

W związku ze złożonym wnioskiem o rentę rodzinną wojskowy organ emerytalny zwrócił się do ZUS o przebadanie wnioskodawczyni w celu ustalenia niezdolności do pracy.

Orzeczeniem z dnia 19.08.2015r. Lekarz Orzecznik ZUS nie stwierdził całkowitej niezdolności do pracy. (k. 50 akt orzeczniczych)

Na skutek złożonego sprzeciwu (k. 51-52 akt orzeczniczych) wnioskodawczyni została przebadana przez Komisję Lekarską ZUS. Orzeczeniem z 29.09.2015r. Komisja Lekarska ZUS uznała, że sprawność organizmu petentki nie jest(...)tak znacznie, by powodowało to całkowitą niezdolność do pracy. (k. 58-59ao ZUS)

W oparciu o to orzeczenie Dyrektor (...) wydał zaskarżoną decyzję.

W toku postępowania sądowego zgromadzono dodatkową dokumentację lekarską, w tym dokumentację z (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w P., całość dokumentacji emerytalno-rentowej z ZUS. W celu ustalenia czy wnioskodawczyni jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i czy niezdolność ta powstała w okresie nauki szkolnej, nie później niż do ukończenia 25 lat Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych: neurologa, kardiologa, psychiatry, psychologa, ortopedy i endokrynologa. (k.27as)

W opinii z 10.05.2016r. biegli zdiagnozowali u wnioskodawczyni(...)Zdaniem biegłych powyższe dolegliwości nie stanowią o całkowitej niezdolności do pracy ani niezdolności do samodzielnej egzystencji.

W obszernym uzasadnieniu, w którym biegli opisali stwierdzone zaburzenia wnioskodawczyni ostatecznie wskazali, że uwzględniając całość dostępnych danych, w tym badanie bezpośrednio wnioskodawczyni oraz udostępniona dokumentację medyczną biegli nie stwierdzają u badanej całkowitej niezdolności do pracy i ich opinia jest zgodna z opinią lekarską lekarza orzecznika ZUS oraz opinia Komisji ZUS. (opinia k. 43-46as).

Także w odrębnej opinii z dnia 31.08.2016r. biegły psychiatra i psycholog po rozpoznaniu(...) objawów uznali u badanej brak całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji ze względu na (...) – zarówno obecnie jak i w przeszłości. (opinia k. 63-66as)

Do treści opinii żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powyższe opinie. Sąd uznał, że są one wiarygodne i miarodajne do wydania orzeczenia. Sporządzone zostały przez biegłych posiadających szeroką wiedzę specjalistyczną, związaną ze schorzeniami wnioskodawczyni. Opinia została poprzedzona analizą przedłożonej przez wnioskodawczynię dokumentacji medycznej, uzupełniona o dokumentację związaną z ustalonym stopniem niepełnosprawności, wnioskodawczyni została przebadana przez biegłych, którzy dokonali wnikliwej analizy jej schorzeń. Podkreślić należy, że opinie nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd pominął dowód z wnioskowanego w odwołaniu świadka gdyż dowód ten nie ma żadnego znaczenia w sprawie. W toku postępowania sądowego decydujące i podstawowe znaczenia dla ustalenia stanu zdrowia ma dokumentacja medyczna podlegająca ocenie biegłych sądowych lekarzy a nie subiektywne oceny osób bliskich.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 10.12.1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin (t.j. DZ.U. z 2015r., poz.330 z późn. zm., renta rodzinna przysługuje na zasadach i wysokości określonej w

ustawie z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (tj. DZ.U. z 2015r. poz. 748 z późn. zm). Według art. 68 ust. 1 dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

- 1) do ukończenia 16 lat;
- 2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo
- 3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Jak wynika z ustaleń Sądu wnioskodawczyni nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Co więcej nigdy w stosunku do niej nie było ustalonej całkowitej niezdolności do pracy. Wnioskodawczyni co prawda od wielu lat cierpiała na określone schorzenia, ale pozwoliło jej to na zdobycie zawodu, podjęcie aktywności zawodowej i kontynuowanie zatrudnienia także w okresie posiadania uprawnień do renty. Zważyć należy, że ustalona od 1987 roku renta związana była z zaliczeniem jej do III grupy inwalidów a następnie osób o ustalonej częściowej niezdolności do pracy. Wnioskodawczyni zatem nie spełnia warunków do wojskowej renty rodzinnej, która związana jest wyłącznie z występowaniem u osoby ubiegającej się o świadczenie całkowitej niezdolności u pracy. Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd uznał odwołanie za niezasadne i oddalił odwołanie.